

RAZUMEVANJE

U Masoneriji je uvek pravi trenutak za razmišljanje i preispitivanje, za osvrt unazad, kao i za pravljenje planova za ciljeve koje želimo da ostvarimo u budućnosti. Isto tako, uvek je pravi trenutak da se iznova okrenemo autentičnim masonskim vrednostima i principima. Ali pravo pitanje je šta su zaista temeljne vrednosti i principi Slobodnog zidarstva? Dobar odgovor na ovo pitanje nalazi se u priči koja nosi naziv Razumevanje, a koju je 1924. godine napisao Mason, i autor više slobodnozidarskih tekstova po imenu Karl Klaudi.

„Već godinu dana sam Mason“, rekao je mladi član Lože svom starijem Bratu, Prethodnom Starešini lože (Past Masteru), „i iako zaista uživam u Bratstvu, našim okupljanjima i druženjima, još uvek sam manje-više u mraku kada se radi o tome šta Masonerija zaista predstavlja. Kao što sam rekao, lepo mi je u društvu Braće, i drago mi je zbog humanitarnih akcija koje ponekad sprovodimo, ali još ne razumem šta ja tu zaista dobijam. Osim prijatnih trenutaka koje provodimo zajedno na Radovima u Hramu i za Belom trpezom, još uvek ne vidim pravu ulogu Masonerije.“

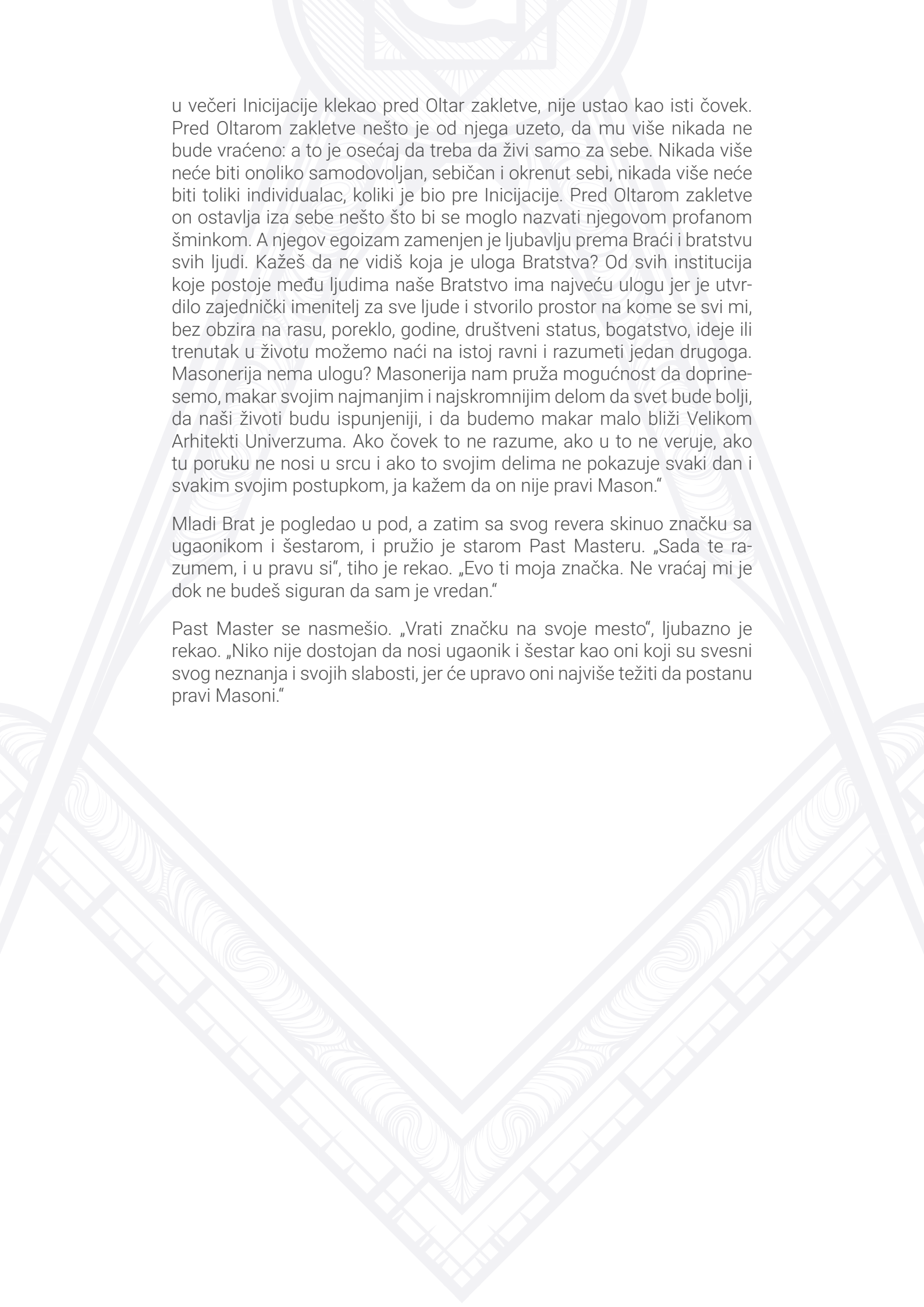
Stari Past Master se nasmešio, i rekao: „Da, ti kažeš da si među nama već godinu dana, a i Majstor si već nekoliko meseci ali mislim da, iako si redovni i uvaženi član naše Lože, ti ustvari još uvek nisi pravi Majstor Mason.“

- „Ne razumem“, odgovorio je zbunjeno mladi Mason. „Ja sam primljen u skladu sa našom procedurom, a zatim sam po svim pravilima prvo Unapređen, a zatim i Uzdignut. Redovno dolazim na Radove naše Lože, i savesno obavljam dužnosti koje su mi poverene. Ako to nije dovoljno da budem Majstor Mason, šta jeste?“

- „Ti imaš telo, ali nemaš duh“, odgovorio je Past Master. „Jedeš ljusku ploda, a zanemaruješ njegovu srž i suštinu. Ti dobro poznaješ Ritual, ali ne razumeš njegovo značenje. Ne razumeš dovoljno temeljne principe koji Masoneriju čine najvećom silom koja postoji. A opet, kao što sam kažeš, uživaš u njenom blagoslovu... što je jedno od njenih čuda... da čovek može da voli i uživa u nečemu što ne razume.“

- „Zašto tako govoriš... uopšte te ne razumem“, mladić je bio iznenađen i uznemiren. „Ja sam siguran da sam dobar Mason...“

„Nije dobar Mason onaj koji misli da Bratstvo nema nikakvu ulogu osim prijatnog druženja Braće i poneke humanitarne akcije“, nastavio je Past Master. „Znaš li da postoje hiljade Masona koji samo dolaze na Radove, ali ne učestvuju u druženjima, a opet, slobodno i obilno piju iz tog vrela mudrosti, snage i lepote, i uživaju u blagu koje im pruža Masonerija. Masonerija je, moj mladi prijatelju, pre svega prilika: prilika da ostvarimo nešto što inače nikada ne bi mogli da ostvarimo. Nijedan čovek koji je

u večeri Inicijacije klekao pred Oltar zakletve, nije ustao kao isti čovek. Pred Oltarom zakletve nešto je od njega uzeto, da mu više nikada ne bude vraćeno: a to je osećaj da treba da živi samo za sebe. Nikada više neće biti onoliko samodovoljan, sebičan i okrenut sebi, nikada više neće biti toliki individualac, koliki je bio pre Inicijacije. Pred Oltarom zakletve on ostavlja iza sebe nešto što bi se moglo nazvati njegovom profanom šminkom. A njegov egoizam zamenjen je ljubavlju prema Braći i bratstvu svih ljudi. Kažeš da ne vidiš koja je uloga Bratstva? Od svih institucija koje postoje među ljudima naše Bratstvo ima najveću ulogu jer je utvrdilo zajednički imenitelj za sve ljude i stvorilo prostor na kome se svi mi, bez obzira na rasu, poreklo, godine, društveni status, bogatstvo, ideje ili trenutak u životu možemo naći na istoj ravni i razumeti jedan drugoga. Masonerija nema ulogu? Masonerija nam pruža mogućnost da doprinesemo, makar svojim najmanjim i najskromnijim delom da svet bude bolji, da naši životi budu ispunjeniji, i da budemo makar malo bliži Velikom Arhitekti Univerzuma. Ako čovek to ne razume, ako u to ne veruje, ako tu poruku ne nosi u srcu i ako to svojim delima ne pokazuje svaki dan i svakim svojim postupkom, ja kažem da on nije pravi Mason.“

Mladi Brat je pogledao u pod, a zatim sa svog revera skinuo značku sa ugaonikom i šestarom, i pružio je starom Past Masteru. „Sada te razumem, i u pravu si“, tiho je rekao. „Evo ti moja značka. Ne vraćaj mi je dok ne budeš siguran da sam je vredan.“

Past Master se nasmešio. „Vrati značku na svoje mesto“, ljubazno je rekao. „Niko nije dostojan da nosi ugaonik i šestar kao oni koji su svesni svog neznanja i svojih slabosti, jer će upravo oni najviše težiti da postanu pravi Masoni.“